

LR: dom 2004-09-20 i mål nr 5067-04 (ref)

Ö 1/04

A-son har till RN (RN) inkommit med en ansökan om godkännande som revisor. Ansökan inkom den 2 oktober 2003.

A-son har tidigare innehaft godkännande som revisor. Den 25 februari 1999 upphävdes hans godkännande genom beslut i RN:s disciplinärenden dnr 1998-26, dnr 1998-45 samt dnr 1998-85. A-son överklagade beslutet till länsrätten som avlog överklagandet. Länsrättens dom har vunnit laga kraft sedan kammarrätten och regeringsrätten beslutat att inte meddela prövningstillstånd. Den 15 augusti 2002 inkom A-son till RN med en ansökan om godkännande som revisor, vilken senare återtogs. Den 2 oktober 2003 inkom han, som framgått ovan, med den nu aktuella ansökan. I denna har A-son åberopat 2 § RN:s föreskrifter om godkännande, auktorisation och registrering (RNFS 2001:3) som har följande lydelse.

”Den som meddelats godkännande eller auktorisation som revisor enligt äldre bestämmelser utan att ha avlagt revisorsexamen eller högre revisorsexamen och vars godkännande eller auktorisation upphört kan bli godkänd eller auktoriserad på nytt utan att avlägga revisorsexamen eller högre revisorsexamen förutsatt att

1. ansökan om godkännande eller auktorisation inkommit till RN inom fem år från det att den omständighet inträffade som föranledde att godkännandet eller auktorisationen upphörde och
2. verksamhetskravet i 1 § är uppfyllt.”

Av 4 § 5 revisorslagen framgår att det är en förutsättning för godkännande som revisor att sökanden har avlagt revisorsexamen. A-son har inte avlagt sådan examen. Den enda möjligheten till undantag från kravet om revisorsexamen finns i den bestämmelse som A-son har åberopat, dvs. 2 § i RN:s föreskrifter (RNFS 2001:3). Av den bestämmelsen framgår att undantag endast kan medges om ansökan om godkännande har inkommit inom fem år från det att den omständighet (eller de omständigheter) som föranledde att godkännandet upphörde, inträffade. De omständigheter som låg till grund för RN:s beslut att upphäva A-sons godkännande som revisor har inträffat mer än fem år innan den aktuella ansökan inkom i oktober 2003. Bestämmelsen är därför inte tillämplig i hans fall. Med hänsyn härtill och då det inte finns någon annan möjlighet till undantag från kravet om att ha avlagt revisorsexamen kan A-sons ansökan inte bifallas.

RN avslår A-sons ansökan.

Ärendet har avgjorts av RNs chef, direktören Peter Strömberg i närvaro av chefsjuristen Per Eskilsson och avdelningsdirektören Nils-Göran Nyberg som föredragit ärendet.

Länsrätten i Stockholms län, rotel 111

Dom 2004-09-20 i mål nr 5067-04

A-son har överklagat RN:s avgörande och yrkat att han skall godkännas som revisor. Som skäl har han anfört bl.a. följande.

Han har varit i kontakt med RN med jämna mellanrum efter att hans godkännande upphört, bl.a. under sensommaren/hösten 2001. Då hade det gått cirka ett och ett halvt år sedan hans godkännande upphävdes. Han fick då beskedet av en tjänsteman där att han inte kunde ansöka om nytt godkännande då, eftersom det pågick en process i länsrätten avseende upphävandet av hans godkännande. Han skulle därför återkalla sin talan för att kunna ansöka om godkännande på nytt. Dessutom skulle han uppfylla kravet om 1 500 timmars praktiktid för att RN över huvud taget skulle ta upp ärendet och han skulle bara få tillgodoräkna sig de timmar han hade efter den 25 februari år 1999. Någon diskussion om att de fem åren skulle gälla annat än fem år efter domen den 25 februari 1999 var det inte. I maj-juni 2002 återkom han till RN och fick tala med en annan tjänsteman som ställde sig helt frågande till att han inte skulle få räkna de timmar han hade som revisor under tiden från oktober 1996 till den 25 februari 1999. Under den tiden hade ju ingenting hänt vad beträffar hans kvalifikationer som revisor som skulle föranleda något negativt vid bedömningen av ansökan om godkännande. Inte heller hans talan mot RN, vilken talan väntade på att tas upp i Regeringsrätten, skulle vara något hinder mot en ny ansökan. Han menar att han har ansökt inom fem år från det att hans godkännande upphörde, eller om RN:s tolkning är den riktiga, menar han att han blivit så vilseledd av RN:s tjänstemän att hans ansökan skall godtagas av särskilda skäl.

RN har bestritt bifall till överklagandet och anfört bl.a. följande.

RN bestrider att något vilseledande eller ofullständigt besked skulle ha lämnats till A-son. Myndigheten har vid tidigare kontakter med A-son förklara att - och varför - en ansökan om godkännande från hans sida inte kunde bifallas. Det är RNs uppfattning att myndigheten inte har åsidosatt sin informationsskyldighet genom att vid dessa tillfällen inte också informera om innehållet 12 § i RNs föreskrifter (RNFS 2001:3). Sådan information skulle inte ha ändrat det faktum att A-son saknade tillräckligt antal praktiktimmars. Härvid bör noteras att det praktiska utövande av revisionsverksamhet som befunnits så bristfälligt att det lett till disciplinärt upphävande av ett tidigare godkännande inte kan tillgodoräknas vid en ansökan om nytt godkännande. Således finns det inget som tyder på att A-son lidit någon rättsförlust genom att inte inge sin ansökan tidigare. Oavsett detta kvarstår grunden för det överklagade beslutet, att 2 § inte är tillämplig i A-sons fall.

Ett disciplinärt upphävande av en revisors godkännande eller auktorisation är en ovanlig åtgärd som endast tillgrips när han eller hon på ett mycket allvarligt sätt har åsidosatt sina skyldigheter som revisor. Därmed får det anses ligga i sakens natur att en person vars godkännande som revisor har upphävts i ett disciplinärende inte utan vidare kan erhålla nytt sådant godkännande. För att en sökande i den situationen skall kunna visa att de brister som låg till grund för upphävandet inte längre föreligger torde i praktiken krävas att det förflutit lång tid från det att RN upphävde godkännandet. Det kan därför mycket väl förekomma att en sökande inte förmår visa att han eller hon uppfyller förutsättningarna för nytt godkännande som revisor innan det har förflutit mer än fem år från den eller de omständigheter som föranledde upphävandet. I ett sådant fall blir det inte aktuellt att tillämpa 2 § i RNs föreskrifter. Syftet med bestämmelsen 12 § i RNs föreskrifter är att underlätta en återgång till revisorsyrket för personer som har måst avsäga sig sitt godkännande eller sin auktorisation på grund av en tids anställning hos annan än en revisor eller ett revisionsföretag. I sådana fall framstår det som naturligt att underlätta en återgång om det inte förflutit för lång tid, högst fem år från den omständighet som föranledde att

godkännandet eller auktorisationen upphörde. Motsvarande synsätt kan inte anläggas i fall en persons godkännande eller auktorisation har upphävts i ett disciplinärende. Om 2 § i RNs föreskrifter ända anses vara tillämplig i sådana fall krävs under alla förhållanden, enligt paragrafens ordalydelse, att det inte har förflutit mer än fem år från den eller de omständigheter som föranledde att godkännandet eller auktorisationen upphörde. Med hänsyn till att det i A-sons fall har förflutit mer än fem år från dessa omständigheter till tidpunkten för hans ansökan och då det inte finns någon annan möjlighet till undantag från kravet om att ha avlagt revisorsexamen vidhåller RN att A-sons ansökan inte kan bifallas.

LR avslog överklagandet. Som skäl härför anfördes bl.a. följande

Eftersom A-sons ansökan om godkännande som revisor inte kommit in till RN inom fem år från det att de omständigheter inträffade som föranledde att godkännandet upphörde och A-son inte avlagt revisorsexamen föreligger inte förutsättningar att på nytt godkänna honom som revisor. Vad A-son anført angående särskilda skäl föranleder ingen annan bedömning. Skäl för ändring av RNs beslut föreligger inte. Överklagandet skall avslås.